

TM-0025/20190716

Ezen az indán fognak találkozni,
Fráter Antal jön, a nyúl meg innen jön,
Ha itt a szárát kettéágaztatom,
Plusz két jelenet.

Itaque frater ebből az irányból...
Vagy inkább minden oldalra egy képet,
Ahogyan halad a Jó Eljövendő,
Traducem imaginis.

Néha egy oldalt ki is lehet hagyni,
Akkor megijed az egyszerű testvér,
Ha most véget ér..., trepidus volumine,
Addig, ameddig.

Végtelen az Úr, köszönjük irgalmát,
Mennyet és földet amivel fenntartja,
Dicsérjük, benedicat és felmagasztaljuk
Az Atya Istent.

Akkor a nyúl egy fügebokor mögül,
Halkan, fehéren és látszólagosan,
Vágott prémjében, mint egy vad bíboros,
Kiáll az útra.

Antal megtorpan, a nyúl is felhorkan,
A kámzsa remeg, a frátervér meleg,
Antalnál a bot, a nyúl viszont két fog,
Impar certamen.

Felugrik a nyúl, Tóni feléje nyúl,
De ismerjük őt, nem érzi az időt,
A bot eltéved, szegény Antal, véged,
Most a nyúl jöhet.

A gyilkos rázuhan, Antal kiált ugyan,
De a nyúl harap, csönd van, külön darab
Már a test és a fej, a nyúl a hússal el,
A fej megszólal:

Magasságos Úr, világ teremtője,
Irgalmazz nekünk, kövér frátereknek,
Amiért kis bort minden reggelihez
Azért megiszunk.

Omnipotens Deus, qui fecit mundum,
Miserere nostri, fráterekhez adipem,
Nam omne vinum prandium
Bibam.

AZ ÉTERTEST-ELMÉLET

A rodok „minden valószínűség szerint” – írja Naplójában Rosner – „étertest-szubsztanciák”. A bejegyzés 1985. január 19-én kelt, a rövid, Minden magyarázatot nélkülöző margójegyzetet Február 3-án hosszabb definíciós kísérlet követi (Hogy a két időpont között mivel foglalkozott a Tudós, egyelőre nem sikerült tisztázni a kutatásnak).

„Étertest-szubsztanciák, lélekrészek (részelemek?) Lebomlófélben lévő, rögzült emlékanyagok, Logikai szerkezetek, amelyeknek emberi vetülete Már elpusztult, vetülete, vonatkozása, síkja, ami Kitermelte.” A vázlatosságával együtt is világos Meghatározást lényegében máig nem sikerült Meghaladni (vö. az *osztott szubsztancia-elmélettel*).

Az étertest-elmélet mellett számos tudományos Vagy féltudományos, komoly, komolynak szánt, Nevetséges, esetleg gúnyos értelmezés született, A szkeptikusok pedig külön konferenciát szenteltek A kérdésnek („*Rodológia – A lélekfizika tündöklése És bukása?*”, Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, Budapest, 1996. június 19–21.).

A tízes évek közepére a vita lassan elvesztette Lendületét, az álláspontok megmerevedtek, A kikristályosodott érvrendszerek, új adat hiányában, Egyre kevesebb eredménnyel kecsegtették a tudományág Iránt érdeklődőket, a témában írt szakdolgozatok Száma csökkenni kezdett, a lelkesedést kételkedés, Majd vállvonogatás és közöny váltotta fel.

A bírálók legfőbb érve – a rodok létezésének
Falszifikálhatatlanságán (a popperi tudományfogalom
Önmagát felszámoló jellegére már többen
Felhívták a figyelmet!) túl – mindvégig az volt, hogy
A rodarok bonyolult transzformációs eljárásai,
Illetve az ezekre épített algoritmusok valójában maguk
Állítják elő azt a tartalmat, amit feltárni hivatottak.

„Ha az elemi töltéseket a megfelelő eljárások
Segítségével újra és újra átalakítjuk, bármilyen,
Valójában nem szemikus anyag is szemantizálható” –
Idézhetjük Végh András (szkeptikus) híres előadásának
Nyitómondatát. „A rodarok tehát – szerinte –
Nem a »lebomlófélben lévő lélekreszeket [...]»
Rekonstruálják«, hanem [...]” (Fizika, 2002/9, 13–17).

FF-0005/19940619

A bársonyt, amiből szoknyája készül,
Arannyal fogjuk,
A selymet, amivel a mellkast eltakarjuk,
Kékkővel fogjuk.

Tehát lent piros és arany és ezüst lesz
Az összbenyomás,
Tehát fent inkább kék, arany és ezüst,
Fényes gyöngyökkel.

Ha eljön az üvegszemű apát úr,
Az elégedettségtől vért fog könnyezni,
Amit én vagy Angéla nővér majd felitatunk,
Míg agyából kinő az acélkorona.

A csontokat előbb hideg mésztejben
Tisztára mossuk,
Szép gesztus lenne, ha mellünkéből fejnénk rá
Hideg mésztejet.

A lapokat-perceket-csontokat-szárakat
Akkor arannyal,
Vékony aranydróttal, tündöklőn, feszesen
Összeillesztjük.

Ha eljön a fémvázás bíboros úr,
Elégedett nyelvével meg fogja pendíteni szemfogát,
Amelynek hangja majd a méhünkig hatol,
Míg agyából kinő az acélkorona.

Akkor köves gyűrűt, gyémántot, rubint
Minden ujjára,
Roskadásig akkor a csontujjakat
Felékesítjük.

Szemgödrébe egy-egy medált illesztünk,
Minthogyha nézne,
Fogait kövekkel bevonjuk arannyal,
Hogy a hatalmát.

Inkontinencia elleni védőszent,
Vagyis relique,
Húgykő, vesevér és feketevíz:
Mind semmi neki.

Ha eljön az érsek úr töredéke,
Az elégedettségétől majd ernyedt cseppet ejt,
Amely a hit által nyeri el végső értelmét,
Míg agyából kinő az acélkorona.